

Summary

ANTI-NUCLEAR ANTIBODY IN PATIENTS WITH RHEUMATOID POLYARTHRITIS

Anti-nuclear antibody was assessed in the serum of 202 patients with rheumatoid polyarthritis by indirect immunofluorescence on the nuclei of mouse hepatic cells. Of the total number 37 (18.32%) were found positive and 165 negative. Positivity among females was three times as high as among males. Patients with negative Waales-Rose reaction had a lower anti-nuclear antibody rate than patients with positive W-R reaction (10 and 46.6% respectively).

Résumé

ANTICORPS ANTINUCLEAIRES CHEZ LES MALADES AVEC POLYARTHRITE RHEUMATOIDE

Dans le sérum de 202 malades atteints de polyarthrite rhumatoïde on a déterminé les anticorps antinucléaires à travers l'immunofluorescence indirecte, dans les anticorps antinucléaires à travers l'immunofluorescence indirecte dans les noyaux des cellules hépatiques des souris. On a trouvé une passivité chez 37 sujets (18,32% avec une prédominance féminine (3 fois plus).

En outre les auteurs ont constaté une moindre positivité des anticorps antinucléaires chez ceux qui présentent une négativité de la réaction de Waaler-Rose que chez ceux qui ont eu une positivité de cette réaction.

NDJEKJA KLINIKE DHE FIBROSKOPIKE E ULCERËS SE STOMAKUT

— ILIR KAJO — BASHKIM ZYKAJ —
(Instituti Kërkimor i Mjekësisë Ushtarake)

Ulcera gastroduodenale është një sëmundje nga më të përhapurat e kohës. Futja e fibroskopisë ka bërë që të rriten njohuritë tona mbi sëmundjen ulceroze në dy drejtime: së pari, ka përmirësuar dokumentimin, përshkrimin e kraterëve të ulcërës, së dyti, provat terapeutike të kontrollit janë përsosur, duke përdorur endoskopinë për të vlerësuar efektin e medikamenteve të ndryshme në shërimin e ulcërës ose rishfaqjeve.

Qëllimi i këtij punimi është që të paraqesë të dhëna klinike dhe fibroskopike për ulcërën e stomakut dhe të ndjekë ecurinë e tyre pas mjekimit me alumen hidroksidat tek të sëmurët e shtruar në spital.

Me gjithë ngjashmërinë e tyre, një ulcërim i vendosur në stomak ndryshon nga ai që gjëndet në duoden. Midis këtyre dy dëmtimeve me lokalizim të ndryshëm dhe vetëm disa cm larg njëri-tjetrit, ekzistojnë shumë pika të ndryshme klinike, evolutive dhe po ashtu patogjenetike. Mendohet së anomalitë patfiziologjike, faktorët e mjedisit, predispozicioni anatomik dhe mekanizmat gjenetike kontribuojnë në patogjenezën e ulcërës së stomakut (9).

Materiali dhe diskutimi

Në studimin e ulcërit të stomakut jemi mbështetur në klasifikimin sipas Johnso-it, që dallon tre grupe. Në materialin tonë, nga ky klasifikim kemi marrë grupin I dhe III, që u përkon ulcerave të stomakut që po studiojmë.

Taktika jonë tek një i sëmurë që dyshohej klinikisht për ulcërë të stomakut ose sindromë ulceroze është kryerja e një ekzaminimi radiologjik dhe, në qoftë se kjo konfirmon diagnozën, atëherë i sëmuri shtrohet dhe ndiqet edhe me ekzaminimin fibroskopik.

Kemi marrë në studim 30 të sëmurë të shtruar në vitin 1985 në gastroenterologji që gjatë shtrimit kanë kryer ekzaminimin radiologjik me zinxhir televiz dhe atë fibroskopik gastroduodenal.

Të ndarë sipas klasifikimit të Johnson-it dhe sipas grup-moshave, kemi 26 të sëmurë (86.7%) për grupin I dhe 4 (13.3%) për grupin III (Grafiku nr. 1). Ka autorë që futin në grupin I 57% të ulcerave gastrike, ndërsa në grupin III 20% (2). Autorë të tjerë shkruajnë se ulcëra e stomakut rrallë zhvillohet para moshës 40 vjeç dhe kulmi i incidencës është nga moshë 55 deri 65 vjeç, se moshë mesatare për ulcërën duodenale është më e ulët (29-32 vjeç), në krahasim me moshën mesatare për ulcërën gastrike 40-45 vjeç (3,9).